

Kl. 15:18

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, jeg synes, det er dem begge. Det er fuldstændig rigtigt, at det grundlæggende i meget høj grad er Europarådet, fordi man laver de her konventioner, hvor man hele tiden løfter tærsklen. Derfor er det område, jeg synes er vigtigst i Europarådet, den der fælles bevidsthed, man får skabt i Europarådet om, hvordan man kan opføre sig, og så kommer den ene konvention efter den anden, som parlamenterne så ratificerer hen ad vejen.

Men ved siden af vil jeg stadig væk gerne fastholde – og der tror jeg altså ikke, vi er uenige – at EU har en meget stor forpligtelse over for menneskerettighedsområdet, ikke mindst i verden uden for Europa, for der har vi altså meget store muligheder for at reagere. I f.eks. Sri Lankasagen ville det være muligt at sige til Sri Lankas regering, at der altså ryger noget støtte, hvis de ikke begynder at hjælpe displaced persons, hedder de, altså de personer, der er flygtet i eget land, lidt bedre. Det ville Europarådet jo ikke kunne sige, men det kan EU.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:19

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg var egentlig glad for at høre, at ministeren stadig væk har håb om, at Rusland vil gå med til implementering af Protokol 14. Men hvis ikke det sker, kan vi så regne med, at den danske holdning på mandag er, at man tyer til den administrative løsning med, at de 46 lande så beslutter sig for at implementere den uden Rusland?

For det andet vil jeg gerne høre ministeren bekræfte, at vi er rede til at lægge flere penge over til domstolen, uanset at det nok er rigtigt, at ministeren ikke kan skaffe mange flere penge til rådet som sådan.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:20

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har jo egentlig udtalt mig om begge dele her under debatten, men jeg skal gerne gentage det.

Min indstilling er, at Danmark skal arbejde for, at russerne respekterer protokollen, og som jeg sagde før, at hvis Rusland ikke gør det, skal de jo ikke forhindre de 46 lande i at gøre det, for

det vil rationalisere arbejdet, og så må vi lave en ordning, hvor de 46 lande kører efter Protokol 14. Det vil være min linje på mandag.

Det andet spørgsmål om flere penge har jeg lige svaret på. Det går altså ud på, at jeg ikke tror, at man samlet kommer af med flere penge til Europarådet, men jeg tror, at Europarådet kan prøve at se på sine rutiner og arbejdsområder og koncentrere dem noget mere og derved skaffe flere penge til domstolen.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:20

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg vil gerne høre ministeren sige, at Danmark i hvert fald vil være med til at støtte domstolen, uden at der skal være besparelser på andre områder.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:21

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jeg jo ikke stå og sige, for hvis jeg siger, at jeg vil give domstolen flere penge, uden at der samlet kommer flere penge ind i europarådssystemet, har jeg jo dermed også sagt, at der er nogle områder, hvor der skal skæres. Da vi jo er enige om, at Europarådet skal koncentrere sit arbejde noget mere, vil der altså være noget, man skal gøre mindre af, og det vil skabe ressourcer.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til udenrigsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. (Forhøjelse af energifgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraft-varme, afgift på smørelolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 22.04.2009).

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Det forslag, vi nu skal behandle, er det sidste i rækken af de forslag, som udgør regeringen og Dansk Folkepartis samlede skattereform, og derfor er det jo helt naturligt at ride op, hvad indholdet er, og hvad konsekvensen er af den skattereform, som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt.

Det er nemlig en historisk skattereform, en skattereform, der kommer med den største ned-sættelse af marginalskatten siden indkomstskattens indførelse i 1903. Vi sænker indkomstskatten med i alt 29 mia. kr., og det betyder altså, at danskerne får lov til at beholde en større del af deres indkomster og det, de tjener på arbejde, end de gør i dag. Og så betyder det også, at danskerne næste år får 13 mia. kr. ekstra mellem hænderne, altså 13 mia. kr., som danskerne får til ekstra forbrug. Det giver familien ekstra muligheder for at ruste sig til at komme så helskindet som muligt igennem den finanskrisen, som raser i øjeblikket, men også 13 mia. kr., som danskerne har mulighed for at omsætte til ekstra forbrug og dermed til at sætte ekstra gang i hjulene i Danmark.

Jeg vil bare tage et helt konkret eksempel på, hvad skattereformen betyder for en faglært familie: En faglært familie vil næste år opleve, at der er 6.500 kr. ekstra til forbrug end uden en skattereform. Og så betyder skattereformen, at vi løfter 350.000 danskere ud af topskatten, og at mellemskatten afskaffes, så vi altså får en massiv nedsættelse af skatten på den sidst tjente krone, og det giver som sagt mere gang i hjulene i Danmark.

Men det er også vigtigt at understrege, at skattereformen jo gør hele landet rigere. Vi får et mere velstående Danmark, fordi vi indretter skattesystemet klogere end i dag. Vi løfter velstanden med 30 mia. kr., og vi styrker velfærden i Danmark, for ved at indrette skattesystemet klogere sikrer vi altså, at vi øger den sum, der er til rådighed, til at betale folkeskole, sygeplejersker på sygehusene, ældreboliger osv., med 5,5 mia. kr.

Så igen slår vi en tyk pæl igennem påstanden om, at der skal være en modstrid mellem lavere skat og bedre velfærd. Her sikrer vi altså, at danskerne skal betale mindre i indkomstskat, og samtidig får vi bedre råd til velfærd.

Det har også været afgørende, at der er tale om en grøn reform, og det her forslag er netop et helt konkret udtryk for, at vi står med en grøn skattereform, der ud over at sænke skatten på arbejde og sikre vækst og velstand i Danmark også fremmer miljørigtig og energibesparende adfærd. Det er i fuld forlængelse af regeringens ambitioner på klima- og energiområdet.

Resultatet af det forslag, som vi står med her, er, at vi sænker bruttoenergiforbruget med 2 pct., at vi får nedbragt udledning af CO₂ i det område, der ikke er kvotebelagt, med 2 pct., og at vi øger anvendelsen af vedvarende energi.

Regeringen har nu lagt alle forslagene frem, hele skattereformen er lagt frem for Folketinget. Vi venter stadig i spænding på, hvad oppositionen mener, og særlig med det her forslag kan man jo blive godt og grundig i tvivl. Nogle påstår, at reformen ikke er grøn nok, og at der er taget for lidt hensyn til miljø og klima. Andre mener, at den er for sort, og at den går for hårdt til virksomhederne og slet, slet ikke er ambitiøs nok. Men vi kan ikke få nogen konkrete svar, og det har jeg heller ikke nogen forventning om kommer i dag. Danskerne skal altså leve i usikkerhed og uvidenhed om, hvad det er, oppositionen vil på skatteområdet.

I Venstre lægger vi tingene åbent frem, og vi er derfor store tilhængere af, at vi kan gennemføre den skattereform, som det her forslag er den sidste del af.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det ser ikke ud til, at der er nogen korte bemærkninger. Jo, der var en alligevel. Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:26

Klaus Hækkerup (S):

Nu er det jo et meget omfattende lovforslag, vi tager fat på at behandle i dag. Jeg hørte ikke Venstres ordfører sige meget om selve lovforslaget, men jeg hørte meget en gentagelse af den tale, vi hørte i sidste uge, om den samlede skattereform.

En af de ting, der jo har været debatteret her, er, at regeringen nu foreslår, at der indføres en afgift på farligt affald. Det har der været ganske mange reaktioner på. Det ser også ud til, at det kan få nogle ganske alvorlige konsekvenser, så

jeg vil godt spørge ordføreren fra Venstre: Når vi nu indfører en afgift i Danmark, hvad er så mulighederne for at eksportere set i afgiftslyset? Altså, hvad er afgifterne i Sverige og i Tyskland, som er de store eksportmarkeder, sammenlignet med det, der indføres her i Danmark?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er helt korrekt, som hr. Klaus Hækkerup siger, at en del af forslaget er at indføre en afgift på farligt affald. Jeg tror, vi alle kender de henvendelser, vi har fået i Skatteudvalget, de har selvfølgelig påkaldt sig en del opmærksomhed. En af de problemstillinger, der er, er, at der altså er en vis uoverensstemmelse mellem de mængder, som er indberettet i den almindelige statistik, som har været grundlaget for afgiften, og så de meldinger, som vi nu hører fra branchen. Der er det sådan, at Skatteministeriet nu er i dialog for at sikre, at vi får det til at stemme, så vi er sikre på, at vi bruger de rigtige ting.

Problemstillingen er, at vi har et afgiftssystem, som kan være med til at fremme, at man får gjort ikkefarligt affald til farligt af hensyn til afgiften, og det er en miljøproblemstilling, som vi er nødt til at tage højde for. Så må vi sige, at det i øjeblikket er sådan, at vi importerer store mængder affald, og på stående fod – men det er jeg helt sikker på at vi kan komme nærmere under udvalgsarbejdet – kan jeg ikke give et tal på, hvad afgiften i Sverige og Tyskland er.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:28

Klaus Hækkerup (S):

Det synes jeg er overraskende. At henvise til, at ministeriet nu er i dialog med branchen, er jo det mest klare udtryk for, at det her er et lovforslag, der er hastet igennem uden en ordentlig forberedelse. Vi har fået en henvendelse fra formanden for Kommunernes Landsforening, en Venstreborgmester. Vi har fået henvendelsen vedrørende Kommunekemi. Lægger vi afgiften på, så vil man påføre Kommunekemi en ekstra udgift på mellem 70 og 80 mio. kr. årligt. Det kan vi så holde op imod, at Kommunekemi sidste år havde et driftsoverskud på 33 mio. kr. Det her er altså en afgift, der klart vil ødelægge hele det forretningsmæssige grundlag for Kommunekemi. Hvad vil Venstre gøre ved det?

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde i mit første svar, pågår der en dialog, for at vi kan være sikre på, hvad de faktiske tal er i den her situation. Det er selvfølgelig afgørende for, hvordan vi får det her til at lande endeligt.

Jeg må sige, at det altså er en reel problemstilling, at vi har et afgiftssystem, som kan motivere til, at man ikke får begrænset mængden af farligt affald alene af hensyn til afgiftsmæssige forhold, og jeg mener, at det er en problemstilling, vi er nødt til at tage alvorligt. Hvem det så er, der i den sidste ende kommer til at afregne afgiften, kan der jo også være en del bud på. Det er jo sådan i dag, at selv om der ikke er afgift på affaldet, skal man betale for at komme af med det, og hvis man som alternativ til at få det håndteret i Danmark skal have det eksporteret til udlandet, skal man også være klar over, at der påkommer nogle transportomkostninger. Så det er noget, som der er opmærksomhed på, og som der kigges på i øjeblikket.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:30

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil spørge lidt ind til den her skatteaftales virkning på Danmarks udledning af CO₂. Det fremgår jo, at udledningen af CO₂ fra Danmark med den her aftale bliver reduceret med 0,44 mio. t. Det er jo ingen hemmelighed, at det tal er mindre end det, som regeringen og regeringspartierne oprindeligt havde forestillet sig at man skulle opnå med den her aftale, og derfor vil jeg spørge ordføreren:

Hvis det er muligt inden for det samme provenu, som det her lovforslag giver – de knap 19 mia. kr. – at flytte rundt på noget, så man opnår det samme provenu, men opnår en større reduktion af CO₂, er det så noget, som Venstre er åben over for?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Som sagt synes jeg, at vi har indgået en fremragende aftale med Dansk Folkeparti om en skattereform, der også er grøn og fremmer miljørig-

tig og energibesparende adfærd. Vi opnår resultater, der nedbringer vores CO₂-udslip og vores bruttoenergiforbrug, og det er jo med til at sikre, at vi er bedre rustet i fremtiden til at håndtere klimaudfordringer.

At skulle svare helt konkret på spørgsmålet er temmelig vanskeligt. Jeg har jo endnu til gode at vide, hvad det er, Socialdemokratiet gerne vil med hensyn til energiafgifter. Nogle siger, at de er for høje, og nogle siger, at de er for lave, men hvis hr. Ole Hækkerup kan konkretisere det mere, ville det da være lidt opløftende for debatten.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:32

Ole Hækkerup (S):

Jeg syntes jo, at det havde været ufint, hvis jeg havde rejst mig op og bedt hr. Torsten Schack Pedersen om at svare på, hvad min skattepolitik er, så derfor spurgte jeg i første række til Venstres politik.

Pointen er sådan set i al sin gribende enkelhed 19 mia. kr. Det er jo ret meget, og vi opnår en effekt på CO₂-udslippet på 0,44 mio. t. Lad os prøve at sætte det lidt i perspektiv. Vi har endnu en manko i det her land på 5 mio. t for at nå det, vi har forpligtet os til i 2020. Der er immer væk et stykke vej endnu, så derfor spørger jeg i al fredsommelighed: Hvis nu det lykkes undervejs i udvalgsarbejdet at rejse nogle spørgsmål til ministeren osv. om de enkelte elementers CO₂-virkning, hvor meget de hver især bidrager til at nedbringe vores CO₂-udledning, og det så kan lykkes undervejs inden for det samme provenu at opnå en endnu større effekt på reduktionen af CO₂-udledning – og jeg understreger, at de 0,44 mio. t altså ikke er meget i forhold til den udfordring, vi står med – er det så noget, som Venstre er åben over for?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Det kan jeg jo om noget karakterisere som et hypotetisk spørgsmål. Vi går selvfølgelig til arbejdet med det udgangspunkt, at vi har lavet en fremragende aftale, der sikrer de mål og ambitioner, som vi har med aftalen. Det står vi ved, og det er vores udgangspunkt for det videre arbejde.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det Socialdemokratiets ordfører.

For god ordens skyld skal jeg oplyse, at Socialdemokratiet har bedt om at dele deres ordførerskab. Det er først hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det er rigtigt, at det her lovforslag både indeholder energipolitiske og dermed også klimapolitiske aspekter og i høj grad også skattepolitiske aspekter. Min del af opgaven her er at få dækket de energi- og klimapolitiske aspekter.

Danmark skal jo nå en reduktion af CO₂ på 20 pct. i 2020, og det skal vi gøre for den del af udledningen, som ikke er kvotebelagt. Det kan for nogle måske lyde lidt teknisk, men pointen er enkel: Danmark skal føre en politik, der betyder, at vi udleder mindre CO₂ på det, man populært kalder bønder, biler og boliger. For at nå det skal en række initiativer i Danmark trække i den samme retning.

I dag er det så skatteaftalen, vi behandler. For nylig har regeringen fremlagt en plan for vækst i landbruget. Det skal lægges sammen med, hvad der så i øvrigt kan gøres med transport, med bilbeskatning, med energibesparelser i bygninger osv. osv. Pointen er, at det er summen af alle disse initiativer, der tilsammen skal give Danmark en reduktion i CO₂-udledningen.

Bidrager skatteaftalen så ikke til det? Jo, det gør den. Den bidrager med en mindre CO₂-udledning på 0,4 mio. t. Er det så meget eller lidt, skatteaftalen bidrager med? Enkelt sagt skal vi gå fra en CO₂-udledning fra Danmark på 37,5 mio. t til en udledning på ca. 30 mio. t i 2020 – altså et fald på 7,5 mio. t. Det er i det lys, skatteaftalens bidrag med 0,4 mio. t mindre skal ses.

Så kan man tænke, at vi hermed har klaret en tiendedel af opgaven med skatteaftalen. Det bliver vel trods alt mindre og mindre, vi skal klare. Men nej, regeringen har netop opskrevet budet på, hvor meget vi mangler for at komme i hus i 2020, når det gælder udledningerne af CO₂. Man har for en uge siden opskrevet tallet fra 3 mio. t til nu 5 mio. t. Pludselig synes de 0,4 mio. t, som skatteaftalen bidrager med, for at vi kan nå klimamålsætningerne, af uendelig lidt. Det er i forhold til opgaven og i forhold til udviklingen i CO₂-udledningen fra Danmark helt utilstrækkeligt.

Pointen her er, at det vil være et nederlag for klimaet, det vil være et nederlag for statskassen, og det vil være et nederlag for Danmark som foregangsland, hvis det her fører til, at vi skal ud at købe CO₂-kvoter. Her er vi ved det helt centrale i det her lovforslag. Der er en række nye energiafgifter, som skal finansiere skatteaftalen, men det er slet ikke nok til at løse den anden del af opgaven med at lave energiafgifter, nemlig at reducere CO₂-udledningen.

Oplægget til skatteforhandlingerne gav en vis reduktion i udledningen af CO₂. Efter aftale med Dansk Folkeparti er reduktionen blevet mindre, og det er en pointe i sig selv, når det gælder klimaet: fra utilstrækkeligt til helt utilstrækkeligt.

Konkret betyder det så, at vi igennem det her lovforslag har en række punkter, vi gerne vil belyse. Hvorledes forløber reduktionen af CO₂-udledningen år for år i aftaleperioden? Hvilke elementer er det år for år, der giver reduktionen? Hvordan kunne man styrke effekten af denne aftale med det samlede provenu og alligevel opnå en større effekt på udledning af CO₂?

Det her forslag giver knap 19 mia. kr. til at finansiere skatteaftalen, men for lidt, når det gælder effekten af udledning af CO₂. Man kan jo spørge sig selv, hvor mange af de 19 mia. kr., vi ender med at skulle bruge på at købe varm luft i udlandet.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, og der er en kort bemærkning. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Ole Hækkerup sagde, at det slet ikke var nok. Det var slet ikke nok. Det afføder det helt naturlige spørgsmål: Hvor meget skal afgifterne så stige?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Ole Hækkerup (S):

Det var jo netop derfor, at jeg både i min ordførtale og i øvrigt også, da jeg havde mulighed for at stille spørgsmål til hr. Torsten Schack Pedersen, sagde: Hvis vi undervejs ved at belyse de enkelte elementer i den skatteaftale, man har lavet, kan sige, at der er nogle, der bidrager mere effektivt end andre til at reducere CO₂-ud-

slippet, er man så åben over for, at man måske kunne indrette denne aftale lidt anderledes, så vi faktisk opnår en styrket effekt på reduktionen af CO₂ uden i øvrigt at anfægte det samlede bidrag til finansieringen af skatteaftalen?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Det vil sige, at Socialdemokratiet afviser, at der skal opkræves mere i afgift, og det er da et bidrag til oplysning omkring Socialdemokratiets skattepolitik, som jeg må sige er et af de største, jeg har fået her i den senere tid.

Ordføreren var også inde på de kendte tre B'er, når man taler klima, nemlig bolig, biler og bønder. Når nu det bliver nævnt i sammenhæng med afgifter, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det er for nogle afgiftsinstrumenter, som Socialdemokratiet har i tankerne, når det gælder om at begrænse energiudledningen fra boliger, fra transportsektoren og fra landbruget.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Ole Hækkerup (S):

Nu pågår der jo forhandlinger, som hr. Torsten Schack Pedersen sikkert er bevidst om, om planen for landbrugets vækst i øjeblikket, og der står vi sådan set med den samme udfordring, som vi står med her. Det, som jeg jo i virkeligheden godt kunne tænke mig, var, hvis man vendte tilbage til noget af det, som lå i regeringens eget oprindelige udspil, og som havde en større effekt på at begrænse udledningerne af CO₂ end det, der endte med at blive aftalen, efter man havde forhandlet med Dansk Folkeparti. Det er jo det, jeg synes er så grumme ærgerligt på klimaets vegne.

Så kan man sige: Hvad er det for en skattepolitik og sådan noget? men jeg kan forvisse om, at hvis man havde haft en socialdemokrat stående på den her talerstol for 10 år siden, havde vedkommende grundlæggende haft den samme holdning til grønne afgifter, som jeg nu giver udtryk for, og det er jeg ikke sikker på man altid ville kunne sige om en Venstremand.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Ud over det, som hr. Ole Hækkerup har været inde på, rummer det her lovforslag jo 10-12 enkeltlementer, og vi kan fra Socialdemokratiets side sige, at mange af dem flugter meget godt med Socialdemokratiets klima-, energi- og miljøpolitik. Det, der er problemet, som det også er påpeget, er, at det er alt for svagt.

CO₂-reduktionen er for lille, og det, afgifterne lægger op til, er mere at skaffe penge i statskassen, end det er at få folk til at ændre adfærd, så vi får et bedre miljø. Der er især to områder i lovforslaget, der giver anledning til bekymring. Det ene er en betydelig afgiftspålæggelse, der foreslås for en række virksomheders forbrug af energi til produktionsformål, og mange af de virksomheder er virksomheder, der i forvejen er pressede i den internationale konkurrence og af den økonomiske udvikling. Det andet er virksomheder, hvor der i forbindelse med produktionen opstår farligt affald.

Lad mig nævne de to ting hver for sig. For så vidt angår de energiintensive virksomheder, fremgår det af bemærkningerne, at der vil blive gennemført en undersøgelse af deres konkurrenceforhold i 2012. Den bemærkning kan man jo sådan set kun forstå fornuftigt, hvis den undersøgelse så skal give anledning til en eller anden reduktion i den afgift, de skal betale. Vi undrer os godt nok i Socialdemokratiet over, at man venter til 2012 med at gennemføre undersøgelsen. Den kunne med fordel – og af hensyn til virksomhederne bør den – gennemføres i 2010 med opstart allerede i 2009.

Hvad skal en virksomhed, der står over for nye investeringer vælge at gøre, hvis den føler, at den er udtaget blandt dem, der skal undersøges? Skal den investere i tillid til, at der nu kommer en afgiftsreduktion, eller skal den vælge at sige, at den ikke fornyer sit produktionsapparat, eller skal den vælge at sige, at den udbygger med et moderne produktionsapparat, men gør det i udlandet, hvor der ikke er sådan en afgift på energiforbruget, for så vil den fortsat kunne være konkurrencedygtig og en profitabel virksomhed? Hvad skal de vælge at gøre? Det synes jeg at regeringen og regeringspartierne og forligspartiet skylder os et svar på.

Hvis det er rigtigt læst i bemærkningerne, at der skal være en sådan mulighed, er det selvfølgelig helt afgørende, hvem der tager stilling til, om der skal ske en reduktion i afgifterne. Er der

en klagemulighed? Er vi sikre på, at det her kommer til at foregå på et uvildigt og objektivt niveau? Hvor har vi EU i hele den sammenhæng? Jeg synes, at der er mange uafklarede spørgsmål, og jeg synes, at vi skylder dansk erhvervsliv og hensynet til de mange, mange arbejdspladser, der er på spil, at undersøgelsen gennemføres og afsluttes så hurtigt som overhovedet muligt.

I Socialdemokratiet ønsker vi naturligvis ikke at medvirke til lukning eller udflytning af danske arbejdspladser ved en ensidig afgiftspålæggelse. På den anden side ønsker vi samtidig, at der gøres en indsats for et bedre miljø og en øget energibesparelse. Vi er som udgangspunkt tilhængere af en ordning, hvor konkurrenceudsatte virksomheder, der har rationaliseret og gennemført effektive energibesparelser og miljøtiltag, kan blive energi- og miljøcertificerede og på baggrund af denne certificering opnå nedslag i afgiften eller fritagelse.

Også indførelsen af afgiften for farligt affald er vi som udgangspunkt imod. Lovforslagets bemærkninger er ganske uklare. Argumentet for regeringens forslag er, sådan som Venstres ordfører også nævnte det, at man er bange for, at visse affaldsproducenter sviner affaldet til, så det bliver farligt affald, for dermed at undgå den almindelige affaldsafgift. Vi er skeptiske over for det argument. Det skal afvejes i forhold til risikoen for, at farligt affald, hvis der indføres afgift på det, skaffes af vejen via ureglementerede kanaler, hvor der ikke betales afgift. De mange henvendelser, som vi allerede har fået i udvalget, viser, at indførelsen af en afgift på farligt affald vil fjerne det forretningsmæssige grundlag for mange virksomheder i vores ellers meget velfungerende genindvindingsindustri. Det ønsker vi naturligvis ikke at medvirke til, tværtimod. Skal vi løse fremtidens affalds-, miljø- og energiproblemer, skal genindvinding og genbrug forstærkes og udbygges, og det er jo ikke det, der lægges op til med det her lovforslag.

Vi vil stille en række spørgsmål til lovforslaget for at få de her problemer nærmere belyst, og endelig vil vi også stille en række spørgsmål for at få afklaret, om ligestillingen af decentrale og centrale kraft-varme-værker nu også er en reel og regulær ligestilling. Også her vil vi stille en række spørgsmål i udvalget.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg blev lidt i tvivl – det har jeg været længe, men nu blev det forstærket – ved at høre nogle af de sidste kommentarer, jeg fik til mit spørgsmål til hr. Ole Hækkerup, og nu vil jeg håbe, at hr. Klaus Hækkerup kan skabe klarhed.

Det lød, som om hr. Ole Hækkerup mente, regeringen havde svigtet nogle af Skattekommissionens forslag ved ikke at tage dem med, eksempelvis en afgift på metan, altså en afgift på husdyrproduktionen i Danmark. Jeg vil høre, om det er noget, hr. Klaus Hækkerup mener vil forstærke forslaget, hvis det blev taget med, eller om Socialdemokratiet kan afvise, at det er en del af Socialdemokratiets skattepolitik.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren:

Kl. 15:46

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal først beklage, hvis hr. Torsten Schack Pedersen er blevet uklar. Det var han godt nok i sin ordførertale og besvarelsen af spørgsmålene, men jeg vil prøve at se, om jeg kan afklare forholdene ved at sige, at det ikke ligger forrest i vores prioritering af indsatser at lægge en afgift på husdyrbruget, hvis det, vi taler om, er det, man kalder prutteafgiften.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen:

Kl. 15:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var uklart for mig, hvad den socialdemokratiske politik er, og jeg beklager, at jeg ikke fik alle ordene med.

Jeg tror, der er rigtig mange danskere, der kan nikke genkendende til den usikkerhed, fordi man ikke kan få nogle klare svar. Et af de mest klare svar er jo kommet fra hr. Klaus Hækkerups partifælle, fru Mette Frederiksens, 1. maj-tale, hvor hun efter diskussionen på torvet i Nykøbing blev spurgt, hvordan og hvorledes socialdemokratisk skattepolitik skal opfattes, og svaret lød: Lad mig sige det sådan, at almindelige mennesker ikke vil opleve skattestigninger, men jeg vil ikke afvise skattestigninger til f.eks. landmænd. Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvad det er for nogle afgiftsstigninger, som fru Mette Frederiksen refererer til skal pålægges landbruget.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren:

Kl. 15:47

Klaus Hækkerup (S):

Der er bare én ting, jeg beundrer hos Venstre, og det er deres ihærdighed med at stille det samme spørgsmål. Det sidste spørgsmål her blev stillet gang på gang i sidste uge i de 2 dage, vi behandlede skattelovforslagene, og det er, ligesom om svaret ikke rigtig er sivet ind hos Venstre. Men lad mig prøve en gang til:

Vi vender tilbage med vores skatteudspil inden næste folketingsvalg; vi skal nok lægge frem, hvad vi vil. Men det, vi behandler i dag, det vi tager stilling til i dag, er regeringens lovforslag og ikke Socialdemokratiets politik. Sådan var det onsdag i sidste uge, sådan var det torsdag i sidste uge, sådan er det torsdag i denne uge, og sådan vil det være under anden- og tredjebehandlingerne.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Vi er jo nået frem til det sidste lovforslag til udmøntning af skatteaftalen i denne omgang. Som de andre ordførere allerede har været inde på, blev de 12 foregående førstebehandlinger jo foretaget i sidste uge, og her kommer så den sidste.

Lovforslaget her er jo forårspakke 2.0's afsnit om energiafgifter, som skal bidrage til en meget væsentlig del af finansieringen af hele skattepakken. Et af formålene med forårspakke 2.0 er at foretage en række miljøfremmende og klimafremmende tiltag, og det er nogle elementer, som vi i Dansk Folkeparti er ret godt tilfredse med. Bl.a. hæves energiafgifterne på brændsel og på el med henholdsvis 15 og 5 pct., og den grønne energiafgift på el i husholdninger og erhverv forhøjes med 17 kr. pr. gigajoule. På den måde sker der en lang række forhøjelser af forskellige energiafgifter, som jeg ikke skal komme ind på i detaljer.

Jeg vil dog sige, at lovforslaget her og forårspakke 2.0 i det hele taget lægger op til en række forbedringer af dansk klima- og miljøpolitik. Bl.a. gives der jo med de højere afgifter på energi et kraftigt incitament til, at de enkelte husholdninger, hvis de har et meget højt energiforbrug,

sørger for at moderere deres energiforbrug, og på samme måde kan man sige, at der mere langsigtet lægges op til, at der vil være en bedre gevinst ved at foretage energiforbedringer af sin bolig.

Det er alt sammen ting, som vi er glade for, både fordi de fremmer miljøet generelt, og fordi de også er med til at fremme den klimapolitik, som Danmark allerede står for. Derfor skal jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti er godt tilfredse med indholdet af lovforslaget her, ligesom vi er godt tilfredse med indholdet af forårspakke 2.0 i det hele taget, og at vi derfor støtter lovforslaget her.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:50

Ole Hækkerup (S):

Hr. Mikkel Dencker talte jo nu varmt om klima- og miljøpolitiske hensyn i den her forbindelse. Det kan jo være, at vi har lidt forskellig indfaldsvinkel med hensyn til alt det med, om man synes, at 0,4 mio. t mindre CO₂-udledning er et væsentligt bidrag, når mankoen er 5 mio. t CO₂-udledning, som vi mangler at indhente i Danmark for at nå vores 2020-mål. Der har jeg i hvert fald nok et lidt andet syn end hr. Mikkel Dencker. Men hvis nu man forestiller sig, at vi undervejs i udvalgsarbejdet kan stille nogle spørgsmål om den præcise effekt på udledningen af CO₂ på forskellige elementer af den her pakke, og det viser sig, at det vil være muligt med det samme provenu alligevel at opnå en endnu gunstigere effekt på at begrænse udledningen af CO₂, er det så noget, som Dansk Folkeparti vil se positivt på?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Mikkel Dencker (DF):

Jeg fornemmer på hr. Ole Hækkerup, at han ærgrer sig over, at han ikke selv har været med inde ved forhandlingsbordet, fordi det har ligesom skinnet igennem i alle de socialdemokratiske kommentarer, der har været både i dag og ved førstebehandlinger i sidste uge, at der var nogle ting, man ikke var helt tilfredse med i den forårspakke 2.0, der er aftalt. Der fornemmer jeg, at man ærgrer sig over, at man ikke selv har været med inde ved forhandlingsbordet. Det fornemmer jeg i hvert fald at de socialdemokra-

tiske skatteordførere og medlemmer af Skatteudvalget ærgrer sig over, og det kan jeg også godt forstå. Men man har jo altså sin egen partiledelse at takke for, at man gik fra forhandlingerne allerede efter ganske få minutter, og at man derfor ikke kunne være med ved forhandlingsbordet og dermed sætte sit aftryk på forhandlingerne. Og til det, som hr. Hækkerup spurgte om til sidst i sin korte bemærkning, kan jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti er overbevist om, at det er en ret god aftale, vi har lavet, så derfor er det i den ånd, vi går ind til udvalgsarbejdet.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:52

Ole Hækkerup (S):

Jeg stillede et spørgsmål, der vedrørte CO₂-udledningerne, og om man kunne forestille sig, man kunne lave noget om, der gavnede CO₂-udledningerne, og det lykkedes hr. Mikkel Dencker at give mig et svar uden overhovedet at tage ordet CO₂ eller CO₂-udledninger i sin mund. Så nu prøver jeg igen for ligesom at holde fast i den vinkel af det. Vi er enige i, at der skal ske en reduktion af CO₂-udslippet i Danmark. Vi er enige i, at skattepakken bidrager. Min pointe er, at den ikke bidrager nok. Og den bliver nødt til at bidrage nok, hvis vi skal nå den manko på 5 mio. t, der kommer til at mangle i 2020 efter regeringens egne opgørelser. Så spørger jeg bare: Hvis nu vi ved opklarende spørgsmål i udvalgsarbejdet, hos ministeren osv. kan få afklaring på, at man kan flytte noget rundt inden for den her skattepakke, sådan at vi får en større CO₂-effekt, uden at det i øvrigt berører provenuet ved aftalen, er det så noget, Dansk Folkeparti vil være med til at overveje, vil være med til at se på?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Mikkel Dencker (DF):

Til det kan jeg svare, at nu er det jo ikke kun CO₂-udledningen, som der er taget højde for som det eneste parameter, når man har skulle fastlægge de her afgiftsændringer. Der har også været nogle andre hensyn at tage, bl.a. hensynet til almindelige mennesker i almindelige husholdninger også fortsat skal kunne betale deres varmeregning, eksempelvis, og alle mulige andre samfundshensyn, der gør, at man ikke bare kan skrue energiudgifterne op til det dobbelte

niveau f.eks. Jeg kan næsten fornemme, at det er det, hr. Ole Hækkerup er ude i. For det er da rigtigt, at hvis man ville reducere forurening og CO₂-udledning meget kraftigt her i landet, kunne man jo bare hæve afgifterne til det tre-, fire-, femdobbelte, og så ville der sikkert være en meget stor effekt, men det er jo ikke det eneste hensyn, som vi varetager i Dansk Folkeparti. Vi varetager også hensynet til, at almindelige mennesker faktisk har råd til at betale.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:54

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Hr. Mikkel Dencker behøver ikke spørge mig om, om vi er ærgerlige over at være uden for forhandlingerne eller ej. På de vilkår, der blev givet os, er det ganske tilfredsstillende, at vi er udenfor, og med det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne om en skattereform, er det også ganske tilfredsstillende, at vi er udenfor.

For hvad indebærer den her skattereform? Den indebærer, at der massivt lægges afgifter på de produktive virksomheder i Danmark. Vi har henvendelse fra flere af dem, der oplyser, at de må opgave produktionen, de må stoppe den, de kan ikke få det til at hænge sammen økonomisk. Og så står hr. Mikkel Dencker og siger: Hvor er det godt, vi kan sænke skatten på arbejde. Og så er det bare, jeg spørger mig selv: Hvad glæde har den enkelte lønmodtager af, at skatten på arbejde bliver sænket, når hans arbejdsplads lukker og han skal over og være på arbejdsløshedsunderstøttelse? Hvad glæde har han af det?

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Mikkel Dencker (DF):

Nu må jeg sige, at der ikke er særlig meget konsistens i de udsagn, der kommer fra de socialdemokratiske debattører her i dag. Den ene socialdemokrat står og siger, at afgifterne skulle have været meget højere, mens den næste så konkluderer, at afgifterne nu er blevet så høje, så virksomhederne lukker og folk bliver arbejdsløse. Det er jo næsten ligesom i sidste uge, hvor den ene ordfører fra Socialdemokratiet syntes, at sundhedsafgifterne skulle have været højere, så vi fik nedsat forbruget af usunde varer, mens den næste socialdemokratiske ordfører konkluderede,

at der nu ville lukke flere virksomheder i Danmark, på grund af at danskerne ville spise færre usunde ting.

Så jeg forstår ikke, hvor den røde tråd er i Socialdemokratiets politik.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:56

Klaus Hækkerup (S):

Nu forstår jeg bedre, at det ikke lykkedes for hr. Ole Hækkerup at få et svar fra hr. Mikkel Dencker, for hr. Mikkel Dencker citerer jo hr. Ole Hækkerup forkert. Han sagde netop ikke noget om, hvad der var Socialdemokratiets holdning, men spurgte til, hvad der var Dansk Folkepartis holdning. Det er jo derfor, vi har en ordfører, der står på talerstolen for at kunne redegøre for det. Jeg fik heller ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede. Vi har henvendelser liggende, der siger, at de her afgifter, når de bliver implementeret, *virkelig* vil belaste en række virksomheder i Danmark, og at de må lukke virksomheden. Bare henvendelsen fra Kommunekemi peger jo klart i den retning. Det forholder Dansk Folkeparti sig overhovedet ikke til.

Betyder det, at Dansk Folkeparti har en politik, hvor man lukker øjnene for de afgiftsmæssige konsekvenser af det lovforslag, vi behandler nu? Er man fuldstændig ligeglad med, om virksomhederne og arbejdspladserne eksisterer om 2, 3 eller 5 år?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti lægger meget vægt på, at der er arbejdspladser til folk, så de ikke skal være på understøttelse eller dagpenge. Det er også for at bekæmpe ledigheden, bl.a. i byggefagene, vi har været med til at lave renoveringspuljen på 1,5 mia. kr.

Men jeg må også sige, at vi principielt ikke mener, at man skal have et bestemt afgiftssystem for at opretholde en bestemt branches eksistens her i landet. Vi fører ikke beskæftigelsespolitik med energiafgifterne eller med affaldsafgifterne. Det er ikke det, man skal gøre, det er usundt, og det er at skævvride økonomien.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:58

Kl. 16:00

Jesper Petersen (SF):

Tak. Hr. Mikkel Dencker under tydeligvis oppositionens politikere at have været med ved forhandlingsbordet og giver i hvert fald udtryk for, at vi må ærgre os over ikke at have været der. Jeg vil sige, at det er ærgerligt ikke at være med til at lave en skattereform, fordi det er noget vigtigt, men jeg har absolut ikke noget problem med ikke at skulle lægge navn til en reform, der er så pilskæv som den, Dansk Folkeparti nu lægger ryg til.

Det, vi diskuterer her, handler jo om en væsentlig del af det provenu, der kommer i skattereformen, og som så bruges til de her skæve skattelettelser. Men det, man sådan startede ud med, var jo, at vi skulle have en grøn skattereform. Der var mange gode ideer om, hvad en skattereform skulle kunne, og en af delene var altså, at den skulle være grøn. Synes hr. Mikkel Dencker, at skattereformen er blevet grøn nok, eller er han stolt af, at man i forhold til Skattekommissionens CO₂-udledningsnedbringelse er røget helt ned på en tredjedel, sådan som vi er nu i det endelige forslag?

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sige, at i Dansk Folkeparti synes vi, det er en god reform. Jeg har jo netop i min ordførertale været inde på, at vi også er glade for de miljø- og klimatiltag, som forårspakke 2.0 indeholder, og jeg har også været inde på, at vi er glade for de effekter, de har. Vi mener, at det er en afbalanceret reform, også når man ser på miljøet, og også i forhold til hvordan den enkelte borger stilles med hensyn til de grønne afgifter.

Vi har jo sørget for, at der er en grøn check til at kompensere den enkelte husholdning for de øgede grønne afgifter. Det er vi glade for, men samtidig gives der også incitamenter til, at folk på længere sigt nedbringer deres energiforbrug.

Så bekræftede hr. Jesper Petersen mig egentlig bare i, at der blandt socialistpartiernes skatteordførere og skattepolitikere er en udbredt ærgrelse over ikke at have været med ved forhandlingsbordet, men det kan man jo takke sine egne partiledere for.

Kl. 16:00

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Jesper Petersen (SF):

Nu er det jo ikke helt rigtigt, at vi ikke var med ved forhandlingsbordet. Jeg var der i ca. 55 minutter, men så måtte vi jo gå igen, fordi regeringen havde lagt op til noget fuldstændig pilskævt. Og det medvirker Dansk Folkeparti så til; de er også med til at lave en asocial finansiering af de skattelettelser på flere måder, og hr. Mikkel Dencker må så forsvare det over for sine vælgere og forsøge at give indtryk af, at man er social, mens man i virkeligheden laver noget, som skævvrider Danmark endnu mere. Det vil jeg ønske held og lykke med.

Men tilbage til det grønne. Jeg er glad for at høre, at hr. Mikkel Dencker faktisk synes, det er rigtigt og godt, at man bruger skattepolitikken som et redskab til at få et mere grønt Danmark og til at få nedbragt CO₂-udledningen og forureningen på andre måder. Man kan så synes, det er mærkeligt, at vi kommer så langt ned i CO₂-udledning, som vi gør, efter at Dansk Folkeparti har været med ved forhandlingsbordet. Man bare sådan at vi bliver klogere i fremtiden, vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti er interesseret i at gå videre ad den her vej. Hvis man kan finde ud af, at nogle afgiftstyper vil være meget effektive med hensyn til at nedbringe forureningen, er det så noget, som Dansk Folkeparti er interesseret i at gå videre med?

Kl. 16:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:01

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige til hr. Jesper Petersen om det sidste, at i Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at forårspakke 2.0 er ret afbalanceret i de forskellige hensyn, man nu engang må tage, når man laver en så omfattende ændring af dansk skattelovgivning, som der er tale om her. For det er jo ikke kun hensynet til nedbringelsen af CO₂-udslippet, som der er taget hensyn til med reformen her, det er også en lang række andre ting: at ganske almindelige mennesker også skal kunne have råd til at tage sig et bad og tænde lyset i deres lejlighed. Det er nogle hensyn, som vi prøver at tage. Det er det, vi har gjort indæd ved forhandlingsbordet.

Så lyder det jo hult, når hr. Jesper Petersen siger, at det er en pilskæv reform. Altså, vi konkluderede jo på det i torsdags her i sidste uge; der hev vi jo S' og SF's eget skatteudspil fra januar frem, hvor vi gennemgik de ni punkter, som

man havde noteret ned, og som var, kan man sige, pejlemærker for de to partier i skatteforhandlingerne. Der fik vi jo tjekket alle ni punkter af, og det var nogle, som Dansk Folkeparti og regeringen havde gennemført med forårspakke 2.0.

Kl. 16:02

Formanden:

Tak til hr. Mikkel Dencker. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det i ordførrækken fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF kritiserer vi ikke regeringen for at lave grønne afgifter; vi går bestemt ind for grønne afgifter. Men vores overordnede kritik af det her forslag handler om to ting.

Den ene er det, provenuet bliver brugt til. Det er 18,8 mia. kr., og det er bare rigtig mange penge. De bliver brugt til at finansiere en meget, meget socialt skæv skattepakke. Det er vi absolut meget kritiske over for.

Den anden kritik går på, at det, når man laver grønne afgifter, er vigtigt, at man er sikker på, at det har en effekt, der rent faktisk betyder en adfærdsændring. Altså, de grønne afgifter skal jo først og fremmest få virksomhederne, de offentlige institutioner, forbrugerne og også elproducenterne til at handle mere effektivt, dvs. bruge mindre energi, bruge mindre af den fossile energi, og dermed nedsætte både energiforbruget og klimabelastningen.

Når man laver sådan noget, er det faktisk en god idé at have en ordentlig analyse af, om det, man foreslår, nu rent faktisk også giver de adfærdsændringer, og ligesom starte med at spørge: Hvad er det for nogen adfærdsændringer, vi gerne vil have? Det kan man ikke rigtig se ud af det her forslag. Det er jo, kan man sige, ikke engang baseret på det, Skattekommissionen kom med. Og det er jo slet ikke baseret på en analyse af eller en vurdering af et meget kompliceret afgiftssystem.

Vi ved så, at højere energiafgifter generelt har en tendens til at give en adfærdsændring. Vi ved f.eks., at der på virksomhedsområdet – det ved vi fra den evaluering af energispareindsatsen, der lige er gennemført – er et kæmpe potentiale at hente hos virksomhederne, fordi mange af virksomhederne simpelt hen ikke tager investeringer i lavere energiforbrug, selv om de har ganske kort tilbagebetalingstid, altså at der går ganske få år, før investeringen er hentet tilbage.

Der synes vi, det ville være interessant i det her forslag at se på, hvordan refusionsreglerne er, for virksomhederne betaler meget lave energiafgifter i forvejen, og der er en række refusionsregler.

Vi synes, at et par hovedprincipper sådan set er meget gode at gå ud fra: Hvis man ikke er udsat for udenlandsk konkurrence, kan man fint have høje grønne afgifter. Hvis man er udsat for udenlandsk konkurrence, kan der være grundlag for at sige, at man tilbagebetaler til at investere i energibesparelser; det kan i hvert fald være en måde at håndtere det på.

Hvis jeg så går til de enkelte mere detaljerede forslag i selve L 207, vil jeg sige, at det forslag, der handler om at ligestille decentral og central kraft-varme i den måde, man beregner varmevirkningsgrad på, eller rettere sagt i den måde, man beregner, hvor meget man skal betale for varmedelen, og hvor meget man skal betale for eldelen, sådan set ser meget fornuftigt ud. For det er en klar forenkling af de fire forskellige regler – ja, der er sådan set flere – der er i øjeblikket, som er historisk betingede. Konsekvensen af det her vil være, at i hvert fald en række af de store kraft-varme-værker får højere pris på deres varme. Men det er faktisk også fornuftigt nok, for i øjeblikket betaler de i forhold til andre kraft-varme-værker ganske enkelt for lidt. Så det synes vi umiddelbart ser fornuftigt ud.

Så er der et forslag om at lægge afgift på farligt affald. Det er begrundet med, og det er også blevet sagt heroppefra, at man mener, at når der ikke er afgift på farligt affald, er der et incitament til at forurene andet affald med farlige stoffer. Det synspunkt kan man selvfølgelig have, men egentlig ville vi gerne vide, hvad det er begrundet i. Altså, er det begrundet i, at man rent faktisk har mange eksempler på nogle, der forurenere affaldet?

Ud over det synes vi det er vigtigt at få det her vurderet ordentligt. Vi har jo bl.a. fået en række kommentarer i høringssvarene om nogle negative konsekvenser, det her kan have. Så vi har det sådan, at det kan være, at det er en god idé, men det kan også være, at det er en skidt idé. Altså, det vigtigste er jo, at man får minimeret det farlige affald og får sikret en så høj grad af genbrug som overhovedet muligt. Det er det, afgiftssystemet frem for noget skal understøtte.

Så er der et forslag om, at afgiften for deponering af affald sættes op. Begrundelsen for det er, at den ikke har været reguleret siden 1999. Det er jo sådan lidt morsomt, for en lang del af den

periode skyldes jo regeringens skattestop. Så det er vel det, man kalder en tilståelsessag – en tilståelse af, at det skattestop måske ikke er helt så genialt, som det ellers bliver fremhævet som fra regeringens side.

Men ud over det er det her noget rigtig rod, for ved siden af det her forslag har vi et andet skatteforslag, der er blevet førstebehandlet. Det er L 126, hvor regeringen går ind og fjerner/flytter affaldsafgiften. Altså, i dag betaler man så at sige affald ved døren, når man kommer med det pr. ton. Regeringen siger så, at det kan den ikke lide, og flytter den i stedet for over på en affaldsvarmeafgift. Og derfor gør den så i det her lovforslag sig en masse overvejelser om, hvornår man skal stemme om det ene eller det andet. Det er rent ud sagt noget rod, og det er stort set uigennemskueligt. Det er det også for fagfolk inden for sektoren, og det er altså et kæmpe problem, hvis vi laver lovgivning, som end ikke fagfolk kan læse eller gennemskue.

Kl. 16:08

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt til SF's syn på indeksering af energifgifterne. Det, regeringen gør, er at indeksere afgifterne med inflationen. Jeg skal bare forstå det korrekt. Ønsker SF, at energifgifterne skal indekseres med lønudviklingen?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:08

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, vi synes selvfølgelig, at de skal indekseres efter det niveau, der er højest, tror jeg nok, jeg er ikke skatteordfører til daglig, så jeg må sige, at hvis der er nogle detaljer, jeg ikke er inde i, må vores skatteordfører, hr. Jesper Petersen, redegøre for dem. Men jeg ved i hvert fald, at vi tidligere har haft en diskussion om indekseringen og om, hvilket niveau den skal ligge på.

Det er klart, at SF ikke er modstander af høje grønne afgifter, vi er tilhængere af høje grønne afgifter, men vi vil gerne basere niveauet for og karakteren af de grønne afgifter på en vurdering af, hvordan man får mest mulig energi- og klimaeffekt ud af dem.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Sådan til oplysning kan jeg sige, at det er i SF's 2015-plan, man opererer med en indeksering efter lønniveau. Og det er jeg så glad for at vi har fået bekræftet er det, SF ønsker at energifgifterne skal indekseres med fremover. Og jeg glæder mig jo så til at se, hvordan det bærer frugt, når Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti på et eller tidspunkt præsenterer den undrende befolkning for en fælles skattepolitik.

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror sådan set, at den undrende befolkning nu nok mere består af hr. Torsten Schack Pedersen. Jeg kan bare bekræfte, at det, der står i vores 2015-plan, selvfølgelig er det, der er vores politik, og den står vi ved, så det er der ingen mystik om.

Kl. 16:10

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger.

Den næste ordfører er hr. Mike Legarth.

Kl. 16:10

(Ordfører)**Mike Legarth (KF):**

Tak, hr. formand. Torsdag den 7. maj er en dejlig dag, ikke fordi vi venter på at skulle gå på forlænet weekend, eller fordi solen skinner specielt meget, men fordi det er i dag, at vi behandler det sidste lovforslag i den her glimrende skattereform, som kommer Danmark så meget til gode.

Vinderne af skattereformen bliver Danmark, det danske samfund. Det er lykkedes at sænke skatten på den sidst tjente krone med 7,5 procentpoint på én gang. Der er tale om massive skattenedsættelser, det er rent faktisk den største skattesækning af den danske højeste marginalskat nogen sinde, og det er jeg selv sagt meget tilfreds med. Vi sænker indkomstskatten med i alt 29 mia. kr., vi forbedrer arbejdsudbuddet med 19.300 medarbejdere, og vi forbedrer den finanspolitiske holdbarhed med 5,5 mia. kr.

Det gør altså ikke noget, at vi belønner folk i det her land for at yde en ekstra indsats. Det skal kunne betale sig at arbejde i Danmark, og det

kan det langt bedre med dagens resultat. Med den her reform sænker vi skatten for almindelige, hårdtarbejdende mennesker, og vi fritager ca. 350.000 mennesker for at betale topskat. Jeg tænker på sygeplejersker, lærere, håndværkere og metalarbejdere, der kan få et fald i marginalskatten på knap 21 procentpoint, fordi de nu slipper for at betale mellemskat og topskat.

Så kan jeg sige det ligeud: Jeg ligger ikke søvnløs, fordi vi med den her skattereform også belønner hårdt arbejdende læger, initiativrige virksomhedsledere og succesfulde iværksættere. Jeg er glad for at leve i et samfund, hvor vi belønner folk for at yde en ekstra indsats. Skattereformen skaber tryghed for privatøkonomien, den kickstarter samfundsøkonomien, og den drejer Danmark i en grøn og bæredygtig retning.

Skal vi så forholde os til selve lovforslaget, L 207, og indholdet af det, vil jeg starte med at annoncere, at i forbindelse med at vi har leveret og skabt den her skattereform, har vi været i dialog med virksomhederne. Vi har spurgt dem: Hvad er det allervigtigste, vi kan gøre for jer for at forbedre jeres konkurrenceevne ude på verdensmarkedet? Og vi har fået et entydigt svar tilbage: Det er, at I sænker skatten på arbejde markant i en ambitiøs skattereform. Og erhvervslivet har jo selv i dialog med os medvirket til at skabe den mulighed, så det er i høj grad sket i dialog med virksomhederne, at vi indfører de her afgifter.

Det handler om energifgifter på brændsler og el, som stiger henholdsvis 15 og 5 pct. Det er en grøn energifgift på el til husholdninger og erhverv, og det er brændsler anvendt til fremstilling i erhverv.

Mineralogiske processer, kemisk reduktion, metallurgiske processer og elektrolyse – det er meget teknisk – friholdes for ekstra beskatning, fordi de er omfattet af energibeskatningsdirektivet fra EU.

Så er der energifgifter, der indekseres, også efter 2015. Vi vedtog, at vi skulle indeksere frem til 2015 i skatteaftalen for 2007. Og så bliver der en ens beskatning for decentral og central kraftvarme, og vi ligestiller afgift på rumopvarmning og på -nedkøling, altså, komfortnedkøling og -opvarmning.

Vi har så efter høringsrunden foretaget nogle justeringer, nemlig at energifgifterne, fordi vi er ramt af den finansielle krise og erhvervslivet skal have tid til lige at komme på fode, indfases

langsommere i 2013, end vi egentlig ellers havde lagt op til. Så vi har været lydøre.

Så forhøjer vi affaldsafgifterne via en forhøjelse af deponeringsatsen, indeksering af forbrændingsafgiften, og vi indfører afgift på farligt affald.

Alt i alt giver det en forbedring på klimagas-serne, som mindskes med 0,44 t CO₂, bruttoenergiforbruget mindskes, og andelen af den varige energi øges betragteligt. Og provenuet er altså 18,8 mia. kr.

Alt i alt er jeg glad og stolt over at have medvirket til at skabe den her skattereform, og jeg glæder mig over, at vi nu er kommet igennem de 13 lovforslag. Vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 16:14

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:15

Klaus Hækkerup (S):

Jeg bemærkede, at Det Konservative Folkepartis ordfører i dag gentog, at han var glad for og stolt over reformen. Jeg står her med en opgørelse fra Skjern Papirfabrik. Afgiftsbelastningen pr. medarbejder i produktionen bliver næsten tidoblet, fra 14.000 kr. i 2008 til 133.000 kr. i 2013. Skjern Papirfabrik er i stærk konkurrence med udenlandske virksomheder i et prismæssigt presset marked.

I 2008 havde virksomheden et overskud før skat på knap 3 mio. kr. Når hele afgiftspakken er indfaset, så vil afgiftsbelastningen komme på 5,6 mio. kr., og det overskud, de har nu, vil være vendt til et underskud på godt 2 mio. kr. Er det det, Det Konservative Folkepartis ordfører er glad for og stolt over?

Kl. 16:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:16

Mike Legarth (KF):

Den konservative ordfører er glad og stolt over helhedsindtrykket og også de afgifter, som er en del af reformen. En ting kan jeg slå fast: Det Konservative Folkeparti har aldrig medvirket til at skabe betingelser for virksomheder, der gør, at det kan betale sig for dem at flytte til udlandet og ej heller, at en konsekvens af et lovforslag gør, at en virksomhed må lukke.

Så hvis en virksomhed i en eller anden særlig situation kan påvise, at den bliver ramt helt uhensigtsmæssigt i forhold til de hensigter, der har været med de enkelte lovforslag, så er vi

selvfølgelig villige til at se på det, men lad mig bare sådan helt generelt, inden jeg forholder mig til et enkelt eksempel, sige, at vi har lovet de energiintensive virksomheder, der bliver ramt, at vi laver en konkurrencemæssig vurdering af vores afgiftsniveau for at se, om det svarer til resten af EU's. Det er den ene ting.

Den anden er, at de afgifter, vi forhøjer, jo sådan set er indført i 1994 og derfor er udhulet med 30 pct. Nu tilpasser vi dem så, og det har vi gjort efter bedste evne. Men hvis det skulle vise sig, at den provenuskabelon, der er indført fra Skatteministeriet i vores tænke måde og oplæg, er forkert, så retter vi den selvfølgelig.

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:17

Klaus Hækkerup (S):

Jamen hvorfor vælger Det Konservative Folkeparti at indføre en afgift, som man stensikkert ved vil skabe usikkerhed for dansk erhvervsliv? Her taler jeg bare om en i international sammenhæng lille virksomhed, men det er jo hele den underskov af virksomheder, der præger dansk erhvervsliv.

Det kan godt ske, at Det Konservative Folkeparti har spillet golfturneringer og deltaget i jagtfrokoster med de store erhvervsvirksomheders ledere. Det synes der at være et vist belæg for at kunne sige. Men alt det, der bærer det danske samfund, de små virksomheder, hvor folk går på arbejde, hvor der er et tillidsfuldt forhold mellem ledere og medarbejdere, er det, der bliver ramt. Det er dem, der bliver udsat for det pres her. Hvilke ideer er der i at vende et overskud til et underskud på 2 mio. kr. for sådan en lille virksomhed? Hvorfor forholder Det Konservative Folkeparti sig ikke til det?

Hvorfor står ordføreren bare her og siger, at det vil man se på, hvis det skulle vise sig, og at vi nok finder ud af det en gang i 2012, når vi laver en undersøgelse? Der skal jo træffes mange beslutninger før 2012 i alle de små virksomheder i Danmark, om de skal forny deres produktionsapparat, om de skal flytte til udlandet, om de skal lave et generationsskifte, om de kan overleve det her afgiftspres. Hvad er det for en politik, Det Konservative Folkeparti egentlig står for, ud over det, vi hører i generelle vendinger her, at man bare vil alt det gode? Denne lov viser, at man vil det modsatte.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Kl. 16:18

Mike Legarth (KF):

Nu vil jeg starte med at sige, at jeg som konservativ erhvervsordfører og skatteordfører ikke har behov for hjælp fra Socialdemokratiet til at sige, hvad jeg mener er bedst for dansk erhvervsliv. Det tror jeg jeg har betydelig mere indsigt i, end Socialdemokratiet har. Og så synes jeg, at man, inden man vælger at stille sig op her og pege fingre ad andre, skulle feje for egen dør.

Vi har eksempelvis ikke engang set et skatteudspil fra Socialdemokraterne, der i stedet optræder her i dag med kritik på kritik og sår tvivl om værdien og fordelene af det, vi har indført, mens man ikke har gjort noget som helst selv. Man har brilleret ved at læne sig tilbage og smide trumfkortene over i skødet på fru Pia Kjærsgaard og sige: Vi skal ikke medvirke til noget.

Dansk Folkeparti bliver nøglen til, at vi kan skabe en reform. Heldigvis var Dansk Folkeparti meget konstruktive, og det takker vi for, sådan at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har lavet en gigantisk, flot skattereform, som jeg er pavestolt af. Og når danskerne og virksomhederne den 1. januar opdager, hvor meget mere man får udbetalt, og ser de positive konsekvenser, bliver regeringen og Dansk Folkeparti klapet ud af banen, og Socialdemokraterne bliver der buhet af.

Kl. 16:20

Formanden:

Ja, tak til hr. Mike Legarth. Og så er det i ordførerrækken hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Vi har jo allerede for nylig haft to store debatter om skattepakken, og det betyder, at jeg kan fatte mig så nogenlunde i korthed. Jeg vil godt til den debat, der var for et øjeblik siden med hr. Mikkel Dencker, sige, at ja, jeg vil gerne indrømme, at jeg da ærgrer mig over, at mit parti, Det Radikale Venstre, ikke er med i en skatteaftale. Vi var ikke som S og SF til forhandling i tre kvarter, vi var der vistnok i halvanden time. Men mere blev det altså ikke til, og det ærgrer mig, at denne skattepakke ikke er bredere funderet, for så havde vi fået et bedre resultat.

Dette forslag, L 207, om energiafgifterne er jo det tunge skyts, om jeg så må sige. Det indbringer mellem 18 og 19 mia. kr. – det er, hvad der

sådan regnes for at være ca. 1 pct. af bruttonationalproduktet, så det er virkelig et tungt lovforslag.

Det har nogle svagheder: Der er en for ringe tilskyndelse til at omstille til vedvarende energi; der er for ringe bidrag til nedbringelse af CO₂; jeg synes også, det er lidt bagvendt i analysen af, hvad energiafgifterne betyder for energitunge virksomheder, da det er noget, der først sættes i gang nu.

Det er en svaghed ved forslaget, som er blevet påvist ikke mindst af fynske borgmestre og virksomheder, at forslaget om afgift på affald er en del af forslaget. Påstanden fra det fynske erhvervsliv er, at denne afgift på farligt affald vil føre til, at virksomhederne kommer i meget store vanskeligheder og måske ikke kan fortsætte deres virksomhed. Venstres ordfører har været inde på problemstillingen, og jeg glæder mig også til at høre, hvad skatteministeren har at sige til de indvendinger, som er kommet i rigt mål vedrørende netop denne del af forslaget.

Forslaget er jo som sagt tungt på indkomstsiden med de 18 mia. kr., men det skal dog her føjes til, at vi på grund af den hidtidige indeksering, som jo nu er ophævet og bliver yderligere ophævet, er bagud med grønne afgifter i denne regerings tid med et beløb på ca. 9 mia. kr. om året. Det rettes der jo noget op på nu her, men der vil stadig væk være nogle grønne afgifter i kroner og øre, der låses fast, og som vil blive udhulet i de kommende år. Det gælder ikke energifgifterne, men det gælder andre grønne afgifter.

Så er forslaget her jo interessant ikke bare på grund af størrelsen af provenuet, men også i hele debatten om skattestoppet. Jeg var inde på det, da vi havde den første debat: Af de 18 mia. kr., som her indbringes, går de 15 mia. kr. til opfyldelse af 2015-planen. Altså, langt den største del af de penge, der kommer ind på energifgifterne, går til finansieringen af regeringens almindelige virksomhed. Det er lagt helt åbent og klart frem i den finansieringstabel, vi har fået til lovforslag nr. L 195, hvor der står, at indekseringen af energifgifter giver 15 mia. kr., og finansieringsbidrag fra energifgifter forudsat i 2015-planen koster lige netop de 15 mia. kr. Det er jo det, der gør, at vi må sige, at den hidtidige fortolkning af skattestoppet hermed er ophørt.

Hidtil har jeg forstået det sådan, at skattestoppet var ensbetydende med, at hvis man opkrævede flere penge i afgifter, skulle de gå til nedbringelse af andre skatter. Det er nu helt

åbent blevet lagt frem, at det ikke er sådan mere, og det havde ministeren nogle lidt udviklede betragtninger om, da vi havde førstebehandlingen af lovforslag nr. L 195, hvor det var nogle beregningstekniske ting, der lå til grund for dete.

Men altså 15 mia. kr. betragter jeg ikke som en beregningsteknisk ting – det er penge, der går fra energifgifter i statskassen, og som altså ikke anvendes til nedsættelse af skatter.

Kl. 16:25

Formanden:

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Der ikke er registreret ønsker om korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Man har i årevis brugt afgifter som en måde at få ikke mindst privatpersoner til at spare på energien, og der er da ingen tvivl om, at det i mange tilfælde virker. Derfor har vi i tidens løb også sagt, at vi syntes, at energifgifterne blev brugt for lidt i forbindelse med at få erhvervslivet til at spare på energien, og mange virksomheder har jo så heller ikke gjort nogen særlig stor indsats gennem årene.

Det kunne jo pege på, at vi skulle være positive over for lovforslaget, men det første aspekt, som vi ikke er positive over for, er det, pengene bruges til, nemlig at give skattelettelse særlig til de rigeste. Det andet aspekt, som vi i Enhedslisten altid har med, når vi taler om energifgifter, er, at en energifgift i virkeligheden primært skal gå til at nedbringe forurening. Det er jo sådan set det, der er hensigten. Vi synes ikke, at man skal finansiere velfærd – og slet ikke skattelettelse – gennem at lægge afgifter på at svine.

Nu kan man jo naturligvis ikke kalde alt det her for at svine, for det er jo almindelige virksomheder, som selvfølgelig skal have mulighed for at bruge energi i deres produktion, men jeg vil mene, at man skylder både virksomhederne, samfundet og os alle sammen, at i hvert fald en væsentlig del af provenuet bliver brugt til at afhjælpe forureningen, som f.eks. at bekæmpe CO₂-udledning osv., og få skubbet virksomhederne over mod at bruge vedvarende energi og den type aktiviteter.

Det er det, der er for lidt af i det her forslag, som jeg også hørte blive sagt af andre lige før. Så den måde, man bruger pengene på, er efter vores mening en dårlig måde, og jeg vil sige, at det

måske var bedre, at nogle af de her ting blev gennemført af en kommende ny regering, som kunne bruge pengene mere fornuftigt, dels på energiområdet og dels til finansiering af velfærd, i stedet for at pengene nu skal bruges til at indføre skattelettelser.

Derfor tror jeg ikke, at vi ender med at stemme for den her lov. Vi vil selvfølgelig kigge nærmere på, hvor vi lander henne, men jeg er ret sikker på, at det ikke ender med, at vi stemmer ja.

Kl. 16:27

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Og så er det skatteministeren.

Kl. 16:27

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Tak for de mange kommentarer til lovforslaget. Jeg synes, det er vigtigt, som også flere ordførere har været inde på undervejs, at gøre opmærksom på, at lovforslaget er en del af regeringens skatteaftale med Dansk Folkeparti, forårspakke 2.0, som i sin helhed går ud på at gennemføre en grøn skattereform, således at vi får lagt skattebyrden væk fra det, vi gerne vil have mere af, nemlig arbejde, og over på det, vi gerne vil have mindre af, nemlig energiforbrug og forurening. Og når man skal have finansieret så stor en skattereform som en lettelse af skatten på arbejdsindkomst på 29 mia. kr., når vi skal have sikret, at alle befolkningsgrupper, der er opdelt, som vi normalt gør i Folketinget, på indkomstdeciler, og at alle indkomstgrupper får en markant og væsentlig indkomstfremgang, og når vi skal sikre, at der bliver en sænkelse af marginalsatten, så det bliver konkurrencedygtigt at drive virksomhed i Danmark, ja, så kræver det mange og forskelligartede finansieringskilder, herunder også at tage fat på det, der ligger i L 207, nemlig spørgsmålet om at ændre en række energi- og forureningsafgifter. Og det er jo helt i tråd med den overordnede tendens: Vi sænker skatten på arbejde, vi lægger afgiften over på det, vi gerne vil have mindre af.

Regeringen har tre overordnede målsætninger på hele vores energi- og miljøpolitik.

Det er først og fremmest at få sænket bruttoenergiforbruget, altså den samlede mængde energi, det er at få nedbragt mængden af energi, vi bruger Danmark, uanset hvordan den er produceret eller fremkommet. Vi er nemlig et af de lande i verden, der har været fantastisk dygtige til på den ene side at have vækst i økonomien og

på den anden side at have en stabil udvikling i vores energiforbrug.

I de kommende år vil vi være endnu mere ambitiøse og gå efter en målsætning, der er, at vi decideret skal reducere vores energiforbrug i Danmark. Et godt virkemiddel til at få en reduktion af det er naturligvis at øge afgiften, fordi skat har det effektive over sig, at skat virker: Det, man lægger skat eller afgift på, får vi mindre af, og det, man lemper skat eller afgift på, får vi mere af. Så hvis man har et ønske eller eventuelt en fælles målsætning i den brede energiforligskreds om, at vi skal reducere vores energiforbrug, ja, så er en øget afgiftsbelægning et effektivt værktøj.

En anden målsætning, vi har, er, at vi vil øge mængden af energi, der bliver produceret som vedvarende energi, sol, vind, biomasse, biogas og andre energiformer skal fremmes, og derfor har vi også et ønske om, at det sker, i form af at vi opretholder en afgiftsfritagelse på det her område.

Endelig kan nævnes, at holdningen er den, at vi skal have reduceret vores CO₂-udledning.

Nu er der enkelte partier, der har sammenlignet udspillet i den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, med det udspil, som Skattekommissionen lagde frem. Og hvordan er sammenligningen så? Jo, det er sådan, at på to ud af de tre målepunkter, bruttoenergi, mere vedvarende energi og mindre CO₂, er vi mere ambitiøse, end Skattekommissionen er. Vi har nemlig et større fald i bruttoenergiforbruget, vi har en større stigning i vedvarende energi, men det er korrekt, at vi har et fald i CO₂-udledningen, der er mindre end det, som Skattekommissionen lagde op til som en del af forårspakke 2.0. Det skyldes primært det, at vi har sagt nej til en metanafgift, som jeg også kunne forstå heller ikke var en del af det socialdemokratiske udspil, som blandt bønder blev kaldt for en koprutafgift, men som egentlig var en afgift pr. levende husdyr, vi har Danmark. Vi er så enige om, at det skal vi ikke der.

En anden forskel er, at vi har valgt at lade kvælstofreguleringen være en del af det udspil om grøn vækst, som lige er blevet præsenteret, og som i øjeblikket drøftes med en bred kreds af Folketingets partier.

Endelig har vi i en aftale med Liberal Alliance valgt, at der ikke sker nogen afgiftsstigning på de ældre varebiler, der ellers i regeringens udspil og i Skattekommissionens forslag stod til en højere afgift.

Det er sådan set de tre ændringer, der er.

Hvis man gerne vil komme videre med en CO₂-reduktion og gerne vil gøre det på en omkostningsneutral måde, vil jeg pege på to helt åbenlyse og klare elementer. Det ene er at tillade frit brændselsvalg i vores kraft-varme-sektor, sådan at de decentrale kraft-varme-værker kunne slippe for at være bundet til at afbrænde naturgas, så de i stedet for kunne bruge flis, biomasse og andet. Det er desværre blevet forhindret på grund af modstand i forligskredsen, hvor Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne samt Det Radikale Venstre har nægtet at give kraft-varme-værkerne et frit brændselsvalg. Og det andet er et spørgsmål om at forlænge og forbedre den såkaldte elpatronlov, som giver elselskaberne, når der er energioverskud på grund af meget gang i vindmøllerne, mulighed for at omforme energioverskuddet til varme. Det er også blevet forhindret af de samme tre partier, nemlig Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Så det, der egentlig kunne gøre, at vi fik en større CO₂-reduktion, og at hverken forbrugere, skatteyderne eller elforbrugeren belastedes, blev begrænset af de samme partier, som nu kritiserer regeringen for ikke at være ambitiøs nok.

Jeg synes, at det har været en meget mærkelig diskussion.

Hr. Hækkerup mener, at vi gik for langt, og hr. Hækkerup mener, at vi ikke gik langt nok. Hr. Hækkerup synes, at regeringen er for sort, og hr. Hækkerup synes, at regeringen er for grøn. Det kunne godt være, at man skulle have et familieråd i Hækkerupklanen om, hvad man egentlig mener, for igennem hele debatten har vi kunnet høre hr. Ole Hækkerup sige, at regeringen ikke er ambitiøs nok, at vi slet ikke går langt nok, og at vi skulle have gået endnu mere i retning af at reducere energiforbruget og CO₂-udledningen.

Hvis det skal gøres med en afgiftslov, så kræver det, at Socialdemokratiet bryder deres modvilje mod at forlænge elpatronloven eller mod at give frit brændselsvalg, eller også kræver det et højere afgiftsniveau, for det er den måde, afgifter kan virke på CO₂-reduktionen på. Men det må vi ikke for hr. Hækkerup, altså hr. Klaus Hækkerup, for hr. Klaus Hækkerup stiller sig så op på den anden side af Socialdemokratiet og siger: Nej, det er alt for langt, vi er gået, for vi tager slet ikke hensyn til de mange arbejdspladser, der bliver berørt.

Man kan ikke samtidig blæse og have mel i munden, man kan ikke være både for og imod samme forslag, og derfor er det afslørende for det hykleri, som det er, at man ikke vil præsentere, hvad man selv går ind for. Jeg synes, det er meget kendetegnende, at det eneste klare løfte, vi fik fra Socialdemokratiet i den her debat, var et løfte om, at man ikke vil fortælle Folketinget, hvad man mener på skatteområdet, før Folketinget er gået på sommerferie. Vi fik et klart løfte om, at fra nu af og til tredje behandling af alle skattelovforslag ville Socialdemokratiet ikke melde klart ud med noget. Det synes jeg egentlig er beskæmmende.

Den gamle radikale kæmpe – dengang var han sådan set Vestremand, men det var før skilsmissen – Viggo Hørup sagde, at man skulle deles efter anskuelser, og det synes jeg er en ganske glimrende måde at gøre det på, det kræver så bare, at man står ved sine anskuelser, gør dem klare og lægger dem frem, for ellers er det svært at dele sig, hvis ikke man har anskuelser at dele sig efter.

Jeg synes, at SF hen ad vejen peger på nogle ting, bl.a. at man skulle kigge på refusionsprincipperne for erhvervslivet. Det er sådan set det, vi gør, for vi nedsætter den refusion, der er, og så er det klart, at der vil være nogle virksomheder, der vil blive berørt af det, for tidligere har det været sådan, at de mest energiforbrugende virksomheder har fået en meget stor rabat. Når den store rabat bliver reduceret for at sikre, at der også for dem er en tilskyndelse til at spare på energien, ja, så bliver de berørt. Det vidste vi, da vi fremlagde lovforslaget, men vi vidste måske ikke i hvor høj grad.

Så under høringsperioden har vi lyttet til de mange høringsvar, der er kommet ind, og det er fra bl.a. Skjern Papirfarbik, fra KMC, Kartoffelmelcentralen, fra Dalum Papirfabrik og fra nogle af de mange andre virksomheder, som er energiintensive, og netop for at sikre dem en bedre mulighed for at kunne fastholde deres arbejdspladser i Danmark har vi valgt at indfase afgiften på en anden måde, så man starter med en tredjedel af det foreslåede niveau, og først i 2013 stiger afgiften til det oprindelige foreslåede niveau. Det giver dansk erhvervsliv som helhed en afgiftslempelse på 2,4 mia. kr. – et ganske anseeligt beløb. Og inden vi når til 2013, laver vi en redegørelse for, hvordan konkurrenceevnen ser ud i 2012 for den type virksomheder. Og når spørgsmålet lyder: Kunne det ikke laves før? så er svaret jo nej, for vi kan jo ikke i dag lave en

vurdering af, hvordan konkurrenceevnen er, baseret på, hvad der måtte ske af ændringer i det tyske afgiftsniveau, i det svenske afgiftsniveau, i det engelske.

Kl. 16:37

Alle EU-landene har jo forpligtet sig til at lave en reduktion af deres energiforbrug, en reduktion af deres CO₂-udledning, og jeg kan da sagtens forestille mig, at de vil benytte sig af øgede afgifter – jeg har faktisk svært ved at forestille mig, at de kan nå deres målsætning uden at benytte sig af stigende afgifter – og det vil jo ændre konkurrencesituationen. Derfor er det naturligt, at skal man lave en vurdering af, hvordan konkurrencesituationen vil være i 2013, kan den ikke gennemføres nu, men skal gennemføres i 2012. Man kan ikke blæse og have mel i munden samtidig. Vil man have en energireduktion, vil man have en CO₂-reduktion, så må man acceptere, at afgifterne stiger, og så er man nødt til at finde en afbalanceret måde at gøre det på, og det har vi gjort fra regeringens side med den indfasingssmodel, vi har haft på bordet.

Så har en række ordførere nævnt spørgsmålet om farligt affald. Vi har sammen med Dansk Folkeparti i forbindelse med de ganske få justeringer af skatteaftalen, der har været efter høringsperioden, taget en afgift på farligt affald med i justeringen ud fra den betragtning, at en række indberetninger til skattemyndighederne fortæller noget om, at almindeligt affald, som er afgiftsbelagt i dag, bliver klassificeret som værende farligt affald, så at sige forurenede til at være farligt affald, for derigennem at slippe for afgiften. Og det betyder, at vi for det første ser noget affald være blevet placeret i den forkerte kategori og for det andet også ser, at der ikke er den samme tilskyndelse til at reducere affaldsmængderne, hvis bare det kan blive klassificeret som værende farligt affald.

Vi kan så forstå på de virksomheder, som har henvendt sig, at der tilsyneladende er tale om større mængder affald, end det hidtil er fremgået af de officielle statistikker. Det kræver naturligvis en nærmere dialog med virksomhederne om, hvad de reelle mængder er fremadrettet, for det er klart, at afgiftsbelastningen på den enkelte virksomhed naturligvis afhænger af de to faktorer, der er, nemlig afgiftens størrelse og det afgiftsgrundlag, den skal beregnes af. Og derfor er vi i dialog med f.eks. Kommunekemi eller fynske affaldskoncerner m.fl. for at finde ud af, hvad de reelle mængder egentlig er og dermed de reelle virksomhedsbelastninger.

Jeg kan ærgre mig over, at vi ikke har fået de rigtige tal ind tidligere, sådan at vi havde den rigtige statistik at gå ud fra. Det ville naturligvis have lettet arbejdet, hvis de statistikker, vi arbejder med, og de indberetninger, vi får, havde været tilfredsstillende i kvalitet.

Nu er vi så i gang med at få rettet op på den uheldige konsekvens, at tallene ikke var opdaterede, og det betyder, at vi har bedre mulighed for at kunne lægge et afgiftsniveau, som er afpasset efter, at farligt affald naturligvis skal behandles ordentligt. Og lad mig bare sige en ting: Det at lægge en afgift på farligt affald ændrer intet ved den lovmæssige pligt til at bortskaffe farligt affald på ansvarlig vis. Det vil sige, at det stadig væk vil være klart ulovligt og med straf, hvis man bortskaffer farligt affald på ikkemiljøforsvarlig vis. Men vi er som sagt i gang med at få rettet op på det, og jeg regner selvfølgelig med at kunne vende tilbage med en status over, hvad de nærmere overvejelser viser, inden vi når frem til den endelige vedtagelse af lovforslaget.

Jeg glæder mig over, at der er flertal for lovforslaget, og jeg glæder mig over, at også dette element i regeringens skattereform vil blive vedtaget inden sommerferien.

Kl. 16:41

Formanden:

Ja tak. Først er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:41

Frank Aaen (EL):

Ja tak. Det, der bl.a. har fået mig til at tage ordet, er, at ministeren siger, at Danmark har været så dygtig, at vi har kunnet øge produktionen, samtidig med at vi har sænket udledningen af CO₂. Derfor vil jeg bare sige, at det er en meget letsindig betragtning. Det er rigtigt, at produktionen er øget, og der er også nogle statistikker, der viser, at der er mindre CO₂-udledning, men det skyldes jo, at vi har sendt en meget stor del af den tunge produktion til den tredje verden, sådan at skorstenene ryger der i stedet for i Danmark. Det var punkt 1. Punkt 2 er, at vi i statistikkerne har undtaget skibstransport fra regnskabet med CO₂. Hvis man medtager udledningen fra skibstransporten, vokser CO₂-udledningen i Danmark. Det var den ene ting.

En anden ting er, om det ikke er korrekt, at en stor del af de penge, der bliver kradset ind her, bliver overvæltet på priserne og i virkeligheden kommer til at blive betalt af forbrugeren.

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 16:42

noget plus, overhovedet. Det er det, der viser, at den her skattereform er så skæv, at dem, der får noget ud af det, er dem, der ligger helt oppe i toppen.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne lige understrege, at jeg ikke har snakket om CO₂-udledning og vækst. Det, jeg sagde, var, at vi har afkoblet væksten og stigningen i energiforbruget, fordi vi har kunnet holde et konstant energiforbrug, samtidig med at vi haft en markant vækst i bruttonationalproduktet. Jeg er ikke bekendt med statistikker, der viser, at man kan lave den samme sammenligning mellem CO₂-udledning og BNP-vækst, som der jo har været mulighed for at lave for energiforbrug og BNP-vækst. Så jeg kan hverken af- eller bekræfte det, som hr. Frank Aaen nævnte.

I forhold til overvæltning eller ej kan jeg ikke afvise, at der vil ske overvæltning. Det sker der så sige i en vis forstand, hvis det er sådan, at der er mulighed for at tage en højere betaling fra kunderne. Hvis det ikke er muligt, vil der ske en nedvæltning i priserne forstået på den måde, at man er nødt til at æde af sin avance. Det er nok forskelligt fra område til område, hvad der lige præcis er tale om for de forskellige elementer. Men en ting er sikker, og det er, at hvis det er den nye linje fra hr. Frank Aaen, at belastning af erhvervslivet er noget, man begrænser, fordi det går ud over forbrugerne, så siger jeg: Velkommen i klubben.

Kl. 16:43

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:43

Frank Aaen (EL):

Nu tror jeg ikke helt, jeg forstod ministerens første svar. Der er en meget pæn sammenhæng imellem energiforbrug og CO₂-udledning, fordi vi har alt for lidt vedvarende energi. Der er ingen tvivl om, at produktionen vokser og Danmarks samlede CO₂-udledning vokser, når man medregner skibstransport. Det var punkt 1.

Punkt 2: Når jeg synes, det er interessant lige at medtage det med overvæltning af afgifter på forbrugerne præcis i den her sammenhæng, er det, fordi det jo vælter de regnestykker, skatteministeren har lavet, der viser, at der er nogle, også lavtlønsgrupper, der får en lille gevinst ud af skattereformen. Lige så snart man medregner den her overvæltning, der vil ske, ender et meget stort antal skatteborgere – der har været talt om hundred tusind – med et minus og ikke med

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest vil jeg sige, at når der er vækst i vores vedvarende energi og dermed i vores CO₂-neutrale energi, er der naturligvis en forskel i udvekslingen på vores energiforbrug og vores CO₂-udledning. Derfor vil jeg igen gerne fastholde, at det, jeg udtalte mig om, var sammenhængen mellem energiforbrug og vækst i BNP. Hvad der så er af sammenhæng imellem CO₂-udledning og BNP-vækst, kan vi tage en lang diskussion om, når vi har haft mulighed for at undersøge det.

På spørgsmålet omkring overvæltning kan jeg sige, at vi har lavet en række vurderinger af, hvad virkningen er på den samlede skattereform i forhold til en række indkomstgrupper, en række familietyper, og de viser ganske klart, at når man kigger på lavtlønsgrupperne, også når man kigger på førtidspensionsgruppen, også når man kigger på folk i lejebolig, er der en klar gevinst ved vores skattereform. Danskerne får et større rådighedsbeløb til sig selv i 2010, og det synes vi er en glimrende måde at lave en vurdering af, hvorvidt skattereformen er afbalanceret eller ej.

Kl. 16:45

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:45

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det er lidt for dårligt, at skatteministeren står her og ligesom antyder, at kommunekemi har snydt med tallene, de har indberettet, og siger, at vi må se nærmere på det. Kommunekemi er en stor, veldrevet virksomhed, og hvis ministeriet havde rettet henvendelse til dem, kunne de selvfølgelig have fået de præcise tal oplyst.

Jeg forstår godt, at man er bekymret på Kommunekemi, hvor lovforslaget lægger op til afgifter på mellem 70 og 80 mio. kr., når Kommunekemi sidste år havde et driftsoverskud på 30 mio. kr. Det er sådan noget, regeringen bare får til at forsvinde.

Men det, jeg godt ville spørge om i forbindelse med det her, er: Hvis nu hele afgiften skal overvælttes på fjernvarmen og det fjernvarmesalg, som Kommunekemi har til Nyborg Kommune, og Nyborg Kommunes fjernvarmeforsyning siger, at det bliver alt, alt for dyrt, og at de slet ikke vil betale det, men enten selv producere deres fjernvarme eller købe det et andet sted, hvad er så formålet med hele øvelsen, hvad er det, der kommer ud af det? En dårligere udnyttelse af vores ressourcer end det, der foregår i dag.

Kl. 16:47

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg sige, at jeg ikke har peget på nogen konkret virksomhed, der skulle have indberettet forkert. Jeg konstaterer bare, at der er forskel på de tal, vi kan summere op på de enkelte virksomheders indberetning, og så den statistik, der har været leveret indtil nu. Hvis der er en forskel i det, de fortæller os nu, og den statistik, der er, så konstaterer jeg bare, at det er sådan. Jeg peger ikke på enkeltvirksomheder som ansvarlige for det.

Hvis vi skal tage fat i Kommunekemi, vil jeg sige, at Kommunekemi i dag ikke er en del af det CO₂-kvoteomfattede område, det ligger altså uden for kvoteområdet. Derfor er der da en stor samfundsmæssig interesse i, at vi kan lave en tilskyndelse til, at Kommunekemi udleder mindre CO₂, for det er en reel besparelse af CO₂, både i forhold til det danske regnskab og i forhold til den samlede udledning til naturen.

Så jeg forstår det ikke, hvis det er sådan, at man er modstander af, at afgifter kan være med til at få Kommunekemi til at tænke sig om i forbindelse med deres produktion, således at de udleder mindre CO₂.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:48

Klaus Hækkerup (S):

Det er klart. Hvis man helt lukker virksomheden, så stopper den jo med at udlede CO₂. Det kan selv jeg forstå. Det synes jeg bare slet ikke er problemstillingen. Problemstillingen er, at Kommunekemi modtager en mængde farligt affald. Det pålægger man en afgift, og den afgift skal afregnes over den fjernvarme, der sælges. Sådan

må jeg i hvert fald læse bemærkningerne til lovforslaget.

Hvad siger de så i Nyborg Kommune, som er dem, der aftager fjernvarmen? De siger: Det her var godt nok en stor stigning i fjernvarmeprisen, mon ikke vi skulle prøve at se, om vi kunne købe vores fjernvarme et andet sted? Det er det, der er problemstillingen – ud over, selvfølgelig, at man må spørge sig selv, hvordan Kommunekemi skal få økonomien til at hænge sammen med et afgiftspålæg, der løber op på 70-80 mio. kr., når de sidste år havde et overskud på 30 mio. kr. Det synes jeg stadig vi mangler en forklaring fra skatteministeren på.

Kl. 16:49

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 16:49

Skatteministeren (Kristian Jensen):

For det første vil jeg sige, at jeg ikke har noget grundlag for at stå og kommentere detaljeret på en enkelt virksomheds beregninger af virkningerne af lovforslaget her. For det andet vil jeg sige, at en sådan afgift, der bliver pålagt, jo naturligvis kan være af en sådan karakter, at virksomheden ikke kan øge dens priser for at modtage farligt affald. Det kunne jo også være, at prisen for at modtage farligt affald blev hævet, sådan at det var dem, der producerede det farlige affald, der fik en større tilskyndelse til at producere mindre farligt affald. Jeg troede faktisk, det var det, der var en fælles målsætning for de fleste partier i Folketinget, nemlig at vi skulle have en tilskyndelse til at producere så lidt affald som muligt, herunder også så lidt farligt affald som muligt. En måde at tilskynde yderligere til det er altså at kigge på, om der skal ligge en afgift på farligt affald for derigennem at tilskynde til, at man producerer mindre farligt affald. Når afgiften bliver ens for alle de steder, man kan aflevere farligt affald, så er det jo med til at indikere, at prisen for affaldshåndteringen så godt kan stige og dermed indtægterne for Kommunekemi.

Kl. 16:50

Formanden:

Så er der kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:50

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til det, som skatteministeren snakkede om, nemlig hvordan den her skattepakke vil påvirke CO₂-udledningerne. Når jeg vender tilbage til det, er det, fordi statsministeren jo så sent som i forgårs sagde, i hvert

fald citeret på Ritzau, at regeringen i god tid før næste valg ville fremlægge en plan for, hvordan man ville nå klimamålene. Det står stadig tydeligt, at det skal være Danmark fri for fossile brændsler. Så ville regeringen forhåbentlig – må man sige – til den tid komme ud med, hvornår det er, man forestiller sig at vi skal nå målet, hvor langt man forestiller sig at vi er nået i 2020, men også, hvad der er nok så interessant i den her forbindelse, hvilke virkemidler man har tænkt sig at bringe i anvendelse.

Så kommer jeg bare med den helt banale pointe, at hvis man har lavet en aftale om væksten i landbruget, hvis man har lavet en aftale vedrørende skatter og afgifter osv. osv., ender vi med at stå i en situation, hvor alt det, der kan bruges som virkemidler til at nå målet om Danmark fri for fossile brændsler, CO₂-neutralt, er opbrugt. Så kan man da virkelig snakke om at blæse og have mel i munden. Så proklamerer man på den ene side, at det har man ikke nogen planer for, det vil man ikke afsløre noget om, og på den anden side lægger man lige så stille og roligt alle de elementer, der kan bruges, død. Så derfor skal mit spørgsmål til skatteministeren være: Kan skatteministeren udelukke, at den klimaplan, regeringen formentlig fremlægger engang i 2010, på nogen måde vil berøre skatter og afgifter? Lad mig sige med det samme, at jeg da på en eller anden måde håber, at svaret ikke er alt for bekræftende.

Kl. 16:51

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Vi kan nu høre, at vi gået fra den Hækkerup, der mener, at vi er alt, alt for grønne og går for langt med afgifterne, til den Hækkerup, der mener, at vi er alt for sorte og slet ikke gør nok ved afgifterne. På et tidspunkt håber jeg at man får det her familieråd, så man kan finde ud af, hvad man mener både som familie og som parti.

Når det så er sagt, vil jeg bare nævne, at regeringen i forbindelse med klimadagsordenen handler på mange forskellige fronter. Med det lovforslag, der kommer her, sker der en reduktion på 500.000 t CO₂. Jeg tror, at hr. Ole Hækkerup tidligere brugte tallet 400.000 t. Hvis hr. Hækkerup slår op på side 63 i lovforslaget, vil han se, at der er en oversigt, der summerer op, at udledningen på det her område bliver reduceret med ca. 0,5 mio. t CO₂. Med det udspil om grøn vækst, som regeringen lige har præsenteret, er

der en reduktion i CO₂-udledningen på 430.000 t CO₂. Så vi tager hånd om problemstillingen på en lang række områder, og vi vil naturligvis også bruge andre initiativer, i takt med at vi får sammenstillet den samlede reduktionsplan, for vi er fuldt fokuserede på at opnå den samlede reduktion, som vi har lovet, og det er vi i gang med at opfylde skridt for skridt, dag for dag bl.a. med det lovforslag her, som jeg kan så høre på hr. Ole Hækkerup at han håber at kunne stemme for, og så er vi et godt skridt på vejen til at nå målet.

Kl. 16:53

Formanden:
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:53

Ole Hækkerup (S):

Vi nåede i virkeligheden aldrig rigtig frem til svaret på spørgsmålet, men det kan måske skyldes, at ministeren var så konfus over, at der var så mange forskellige spørgsmål, og at der var noget navneforvirring, han løb lidt sur i. Men lad nu det ligge.

Hvis vi tager det, regeringen kalder »Grøn Vækst« plus skatteaftalen her, og det tilsammen giver en reduktion af CO₂-udledningerne på 1 mio. t, skal jeg bare sige, at så har vi ædt, hvad der svarer til en femtedel af den manko, som Energistyrelsen vurderer vi vil have i 2020. Det er altså to ret centrale elementer, bønderne og skattesystemet, om hvem man siger: Det har vi pakket væk, det har vi klaret. De to elementer har klaret 20 pct. af udfordringen, så har vi 80 pct. tilbage, og dem finder vi et andet sted.

Så er det bare, jeg spørger igen: Kan skatteministeren sige i dag, at når man fremlægger sin klimaplan, vil man ikke under nogen omstændigheder komme til at berøre ting, der vedrører skatter og afgifter, og som ligger inden for ministerens område?

Kl. 16:54

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 16:54

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der er overhovedet ikke nogen navneforvirring, det er meget enkelt. Forvirringen er om politikken, for det stritter i vidt forskellige retninger, hvad Socialdemokratiet egentlig vil på det her område, og det bliver det ved med at gøre.

Sagen er, at regeringen har sagt, at vi vil komme med en plan, der viser, hvordan vi lever op til EU's målsætning om at få reduceret CO₂-udledningen, og vi vil løbende tage initiativer fra

nu af og fremadrettet, så vi indfriede den målsætning. Vi har sammen med et bredt flertal i Folketinget en klima- og energiaftale, som rækker frem til og med 2011, og derfor vil der være rig mulighed for at mødes igen.

Jeg må bare gøre hr. Ole Hækkerup opmærksom på, at regeringen er fuldt og fast besluttet på, at skattestoppet skal træde i kraft igen, når skattereformen er vedtaget. Men der er den klausul i skattestoppet, at hvis det af miljømæssige grunde er tvingende nødvendigt at hæve en afgift, er det muligt, hvis provenuet bruges fuldt ud til at sætte andre afgifter og skatter ned.

Kl. 16:55

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger til skatteministeren, så hvis familien Hækkerup ville stille flere spørgsmål, måtte den hente en bror og en søn mere.

Kl. 16:55

Klaus Hækkerup (S):

Ja, det kunne vi godt.

Kl. 16:55

Formanden:

Jeg tænkte det nok. Og det er heller ikke i strid med forretningsordenen, at far og søn har forskellige opfattelser. Det kan jeg sige med det samme, så det er ikke noget, formanden griber ind over for.

Kl. 16:55

Klaus Hækkerup (S):

Nej, formanden skal ikke blande sig i det.

Kl. 16:55

Formanden:

Nej, det gør formanden heller ikke. Formanden pointerer blot, at der ikke er flere korte bemærkninger fra familien Hækkerup, for det er ikke muligt, når rækkefølgen er udtømt. Derfor er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 193:**Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Lokal medinddragelse i havvindmøller i forsøgsområder).**

Af klima- og energiministeren (Lars Barfoed, fg.).

(Fremsættelse 22.04.2009. (Omtrykt)).

Kl. 16:56

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører, der får ordet, er hr. Jens Kirk.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Jens Kirk (V):

Hovedformålet med lovforslaget er at få opsat flere forsøgsmøller. Med lovforslaget gives der således mulighed for, at klima- og energiministeren kan udpege områder, der kan anvendes til forsøg og udvikling af havvindmøller.

I Danmark har vi forpligtet os til, at den vedvarende energi i 2020 skal udgøre 30 pct. af det endelige energiforbrug. Havvindmøller er en vigtig del af den palet af initiativer, der er til rådighed for at nå den målsætning. Med energiaftalen af 2008 er der således lagt op til en massiv udbygning af havvindmøllekapaciteten. Der er dog fortsat behov for udvikling og forsøg med havvindmøller, og derfor er det også positivt, at klima- og energiministeren med det forslag her får mulighed for at udpege forsøgsområder for havvindmøller.

Et vigtigt element i dette lovforslag er inddragelsen af lokalbefolkningen. En vindmølle bliver – alt andet lige – en del kønnere, hvis lokalbefolkningen selv har medejerskab til den og dermed også økonomisk incitament. Med den gældende VE-lov – det vil sige den, der gælder for almindelige vindmøller – skal 20 pct. af ejerskabet til nye vindmøller udbydes til lokalområdets beboere. For forsøgsmøller gælder disse regler ikke.

Med lovforslaget, der behandles i dag, gives der hjemmel til, at lokal tilknytning og indflydelse kan indgå som parametre, når der skal vælges projekter til forsøgsområderne. Dermed sikres lokalbefolkningen bedre vilkår i forbindelse med forsøgshavvindmøllerne. I Venstre mener vi – alt andet lige – at et lokalt ejerskab er afgørende for, at den lokale befolkning synes, at det er en god ting med store møller i nabolaget.